

KRITERIJI VREDNOVANJA I NAČIN OCJENJIVANJA IZ SOCIOLOGIJE

Nastavni predmet: SOCIOLOGIJA

Elementi ocjenjivanja:

- usvojenost znanja

- razvoj vještina

Prvi element vrednovanja je usvojenost znanja i odnosi se na razine postignuća učenika: zadovoljava (prepoznavanje, definiranje, nabranje, navođenje, uočavanje..), dobro (opisivanje, objašnjavanje, povezivanje, razlikovanje,..), vrlo dobro (uspoređivanje, objašnjavanje na zadanim primjerima,...), iznimno (analiziranje, samostalni primjeri, kritičko propitivanje /ispitivanje, objašnjavanje na vlastitim primjerima,...).

Drugi element je razvoj vještina i odnosi se na primjenu naučenih znanja/naučenih koncepata na različitim tehnikama vrednovanja, na primjer, vještina, analize, vještina raspravljanja, vještina argumentiranja, vještina komuniciranja, prezentacijske vještine i dr.

Tehnike vrednovanja učeničkih postignuća (osim klasičnih usmenih i pisanih provjera) jesu pisanje eseja, izrada plakata, računalnih prezentacija i multimedijskih/digitalnih sadržaja, diskusija, debata, izrada kvizova u digitalnim alatima, simulacije, projektni rad, učeničke mape, mini istraživanje i dr.

Ovisno o izboru zadataka koji se očekuju od učenika i o izboru tehnika i metoda vrednovanja, učenik može biti ocijenjen iz oba elementa.

Učenicima će se predložiti kriterijska razrada zadataka kojom se jasno određuju očekivanja (izrada bodovne ljestvice) i ovisno o odabranoj tehnici i metodi vrednovanja, kriteriji su: poznavanje i razumijevanje zadanih pojmova, primjena zadanih pojmova i povezanost s obrađenom temom, opseg i dubina istraženosti teme na zadanim izvorima, primjena znanja na konkretnim primjerima, samostalno rješavanje problematike, jasnoća, inovativnost i kreativnost prikazanih grafičkih rješenja, elokventnost i komunikacijske sposobnosti pri izlaganju, samostalnost u radu i sl.

Načini vrednovanja su sumativno i formativno.

Sumativno vrednovanje odnosi se na donošenje ukupne, završne i zaključne ocjene nakon određene cjeline/razdoblja usmenim ili pisanim ili nekim drugim odabranim načinom provjere učenikovih postignuća (testiranja znanja).

Cilj formativnog vrednovanja je utjecati na razvoj znanja i vještina na način da se učenici motiviraju, korigiraju i usavršavaju. Kontinuirano praćenje, opisno i kvalitativno procjenjivanje je vidljivo u bilješkama o učeniku, a nudi povratne informacije o učenju i rezultatima učenja.

Usmene i pismene provjere znanja

Usmene provjere znanja provode se bez najave (učenik se može dobrovoljno javiti za odgovaranje na bilo kojem nastavnom satu) te se učenik ocjenjuje iz oba elementa. Pismene provjere znanja provode se u skladu s vremenikom pisanih provjera, a ocjenjuje se jednom ocjenom i to prema sljedećim kriterijima:

Nedovoljan 0 - 50% Dovoljan 51% - 64% Dobar 65% - 77% Vrlo dobar 78% - 89% Odličan 90% - 100%

Ispravak ocjene

Svi učenici koji su dobili nedovoljan iz pismenog mogu po želji pisati ispravak pismene provjere (nužno je da učenik na kraju obrazovnog razdoblja nema negativnu ocjenu i iz usmene i iz pismene provjere znanja), a učenici koji su usmenom provjerom ocjenjeni s ocjenom nedovoljan istu ispravljaju usmenim odgovaranjem. Ukoliko učenik iz ponovljene pismene provjere ponovno dobije ocjenu nedovoljan, istu može ispravljati usmenim putem.

Ostale napomene: Učenici koji ne dođu na najavljenju pismenu provjeru istu pišu na sljedećem satu kada dođu na nastavu. Isprike za usmeno odgovaranje nisu dozvoljene osim iz opravdanih razloga (bolest, pripremanje za natjecanja...) koje će potvrditi razrednik ili roditelj.

Zaključne ocjene proizlaze na temelju svih ocjena dobivenih tijekom nastavne godine i na temelju bilješki o učeniku koje se vode tijekom nastave kroz godinu, stoga ocjena ne proizlazi nužno iz aritmetičke sredine. Navedeni elementi vrednovanja su jednakovrijedni pri određivanju zaključne ocjene koja predstavlja sumarnu procjenu usvojenosti odgojno-obrazovnih postignuća učenika.

Blanka Filošević, prof.